

VIDA PARROQUIAL

Lectures del 8 de setembre

Diumenge 23 de durant l'any C

1ª Lectura: Sa 9, 13-18

Salm : 89 (90), 3-6. 12-14. 17

2ª Lectura: Flm 9b-10., 12-17

Evangelí : Lc. 14, 25-33.

CELEBRACIONS DE LA PARAULA

Els caps de setmana dels dies 1 i 8 de setembre, a l'horari habitual de les eucaristies hi haurà Celebració de la Paraula

Entre setmana del 26 d'agost fins el 8 de setembre no hi haurà eucaristia.

CÀRITAS POBLENOU

**ETS IMPORTANT...
FES-TE VOLUNTARI!**

LES TEVES MANS
SÓN NECESSÀRIES

- MENJADOR SOCIAL
- CATALÀ
- GENT GRAN
- PROJECTE SOSTRE
- ALTRES SERVEIS

T'ESPEREM DIMARTS DE 19 A 20 H.

UNA ESGLÉSIA MES PETITA

Dies endarrere dèiem que no sabíem com serà el futur de l'Església, però que una cosa era segura, que no serà com és ara. L'any 1969 un teòleg clarivident anomenat Ratzinger escrigué :

“L'església que sorgirà demà haurà

de ser despullada de moltes coses que encara manté. Serà una església més petita. I haurà de tornar a començar com es va fer en els seus principis. Ja no tindrà condicions per omplir els edificis que es van construir en el seu gran esplendor”

Que li va passar a aquest teòleg quan va esdevenir “Papa? No ho sabem. Potser explica un xic la seva renúncia.

Rafael Alberti en un dels seus poemes diu: “*Només els teus fidels / avui en dia són aquelles multituds anònimes / que en tot veuen una lliçó d'art. / Miren aquí, miren allà, esbalaïts, / àngels, portes, cúpules, daurats ... I no et troben en lloc.*”

Evidentment, Déu no es troba en aquestes sumptuoses esglésies, caldria dessacralitzar els temples per sacralitzar l'únic temple de Déu: l'home. Sacralitzar només el germà amb gana, amb nuesa, amb llàgrimes: aquest es el lloc sant en el qual Déu X habita.

Quan parlem del futur de l'Església, de quina Església estem parlant?. Dins l'Església Catòlica caldria distingir dues maneres de fer església, que conviuen amb més o menys dificultats, d'una banda la “*Institució oficial*” que dicten normes i defineix dogmes i doctrines i, d'altra banda, unes petites comunitats de fe, formades per germans que intenten seguir el missatge evangèlic i que viuen en una notable autonomia. (Són les petites barques a què es referia Pere Torras fa dues setmanes).

(continua a dins)

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou

1 de setembre del 2013 Núm. 499

Diumenge 22 de durant l'ny

El valor de la humilitat

Jesús ens parla de la humilitat com a valor, i com tots els seus missatges, són vigents fa vint segles i també avui. Moltes vegades, per la meua professió, haig d'entrevistar gent considerada “important” pel conjunt de la societat: polítics, artistes, escriptors, economistes, empresaris, conferenciants... i sovint, quan més coneguda és la persona, més mandra em fa. Haig de dir, però, que l'experiència dels anys, meua i de molts periodistes, ens fa veure que a més altivesa i distància, més inseguretat amaguen; i en canvi, la humilitat i la senzillesa és el que caracteritza a les persones de més vàlua. Alhora, a l'entorn d'aquests personatges famosos i de molts actes i aconteixements, en ple segle XXI veiem el mateix que descriu Jesús fa 2000 anys: els que corren a la primera fila, els que volen sempre que els vegin, els que reparteixen rialles hipòcrites... tot plegat no ha canviat gaire. Jesús ens recorda que la humilitat ha de ser un valor a cultivar, perquè precisament la humilitat ens fa créixer.

Humilitat al nostre cor, humilitat en les nostres accions, i humilitat també en la nostra comunitat i en la nostra església. Va bé qüestionar-se, pensar que potser no tenim “la raó”, ni som “els que ho fem bé”... som com som, però segur que podem ser millors. I d'altra banda, i permeteu-me la broma, no ens passem i ens prenguem al peu de la lletra l'Evangeli: vull dir que ara no ens asseiem tots a les darreres files dels bancs de l'església, deixant el Ramon sol i allunyat...; ni siguem tan prudents que no compartim les coses bones a explicar. Vaja, que l'important és l'essència, eh?

Emmirallem-nos en qui humilment va arribar, va estimar incondicionalment i, amb l'amor com a energia vital, ens ho va donar tot sense esperar res... o sí, esperant de nosaltres que avancem cap al Regne.

MJH

FULL INFORMATIU

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou-Pineda de Mar Av. Mediterrània, 40 - 08397

Telf. 93 769 72 27 <http://www.parroquiapoblenou.cat> e-mail: parroquia@parroquiapoblenou.cat

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira Sir 3:3;19-21, 30-31

Fill meu, sigues modest. Sigues humil i Déu et concedirà el seu favor en tot el que facis, i et veuràs més estimat que el qui dóna esplèndidament. Com més gran ets més humil has de ser, i Déu et concedirà el seu favor. Déu, que és veritablement poderós, revela els seus secrets als humils. La desgràcia dels descreguts no té remei, perquè ha arrelat en ells una planta dolenta. El cor dels assenyats comprèn els proverbis dels assenyats, l'orella atenta s'alegra de sentir parlar amb seny.

Salm responsorial 67

Que els justos s'alegrin, que exultin,
que davant de Déu saltin d'alegria!
Canteu al Senyor, lloeu el seu nom,
celebreu davant d'ell el seu triomf.

Déu és pare d'orfes, defensor de
viudes,
des del lloc sagrat on resideix.
Déu dóna casa als desemparats,

allibera els captius que vénen enmig
de cants,

Tu, Déu nostre, vas fer caure una pluja
abundant
per refer els teus camps esgotats,
vas allotjar-hi la teva família;
vas preparar la terra per als pobres,
Déu nostre, donant-li fertilitat.

Lectura de la carta als cristians hebreus He 12, 18-19. 22-24

Germans, vosaltres no us heu acostat en aquella muntanya palpable del Sinaí, que era tota ella foc ardent, fosc, negra nuvolada i tempesta, ni heu escoltat el toc de corn i la veu que pronunciava aquelles paraules. Els mateixos que sentiren la veu suplicaren que no continués parlant-los. Vosaltres us heu acostat a la muntanya de Sió, a la ciutat de Déu viu, la Jerusalem celestial, a miríades d'àngels, a l'aplec festiu dels primers inscrits com a ciutadans del cel.; us heu acostat a Déu, jutge de tots, als esperits dels justos que ja han arribat a terme, a Jesús, el mitjancer de la nova aliança.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç Lc 14:1a, 7-14

Un dissabte, Jesús entrà a menjar a casa d'un dels principals fariseus. Ells l'estaven observant. Jesús notà que els convidats escollien els primers llocs i els proposà aquesta paràbola: «Quan algú et convida a un dinar de casament, no et posis al primer lloc: si hi hagués un altre convidat més honorable que tu, vindria el qui us ha convidat a tots dos i et diria: “Cedeix-li el lloc”, i tu hauries d'ocupar el lloc darrer, i quan entrarà el qui t'ha convidat et dirà: “Amic puja més amunt”. Llavors seràs honorat davant dels qui són a taula, perquè tothom qui s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit.»

Després digué al qui l'havia convidat: «Quan fas un dinar o un sopar, no hi cridis els teus amics, ni els teus germans, ni altres parents teus, ni veïns rics. Potser ells també et convidarien, i ja tindries la recompensa. Més aviat, quan facis una festa, convida-hi pobres, invàlids, coixos i cecs. Feliç de tu, llavors: ells no tenen res per recompensar-t'ho, i Déu t'ho recompensarà quan ressuscitaran els justos.»

Salm responsorial 67

Los justos se regocijan en la presencia del Señor,
se alborozan y saltan de alegría.
Cantad a Dios, cantad himnos a su nombre,
abrid paso al que cabalga por las nubes;
su nombre es «El Señor», celebrad su presencia.

Padre de los huérfanos, defensor de las viudas,

(segueix del darrera)

L'any 2010 corria per Internet una encíclica de ficció escrita per un “Papa” també de ficció que d'alguna manera recorda certs trets del papa actual. Alguns del seus paràgrafs semblen premonitors, per exemple:

* *En aquesta nova era que entrem, tant l'organització eclesial com el dret canònic que el sustenta són un obstacle per a l'evangeli.*

* *Cada comunitat sigui on sigui, és ella mateixa, l'església del Senyor. Sempre en comunió amb la resta de comunitats.*

* *Sigueu la sal i la llum per el cor de l'home. Porteu l'alegria i l'esperança a l'home apallissat. La societat està malament perquè l'home està malament. Cuideu-vos més de l'home que de les lleis dels homes. Guarriu l'home i la societat es guarirà.*

* *La cristiandat ha passat, ha arribat l'hora dels creients. El món no es fa cristià amb les lleis sinó amb*

tal es Dios en su morada santa.

Dios da una casa a los abandonados, da a los prisioneros la libertad dichosa;
sólo los rebeldes viven en su tierra abrasada.

Derramaste, oh Dios, una lluvia abundante,
reanimaste tu heredad extenuada;
allí encontró tu pueblo una morada,
la que en tu bondad, oh Dios, al pobre preparabas.

fe. Sigueu, sal i llum, i espereu una nova albada.

* *No temeu si l'Església perd brillantor i esplendor social. No temeu si els temples de pedra es transformen en monuments turístics. No oblideu que el verdader temple de Jesús sou vosaltres. No està bé cuidar-se de l'esplendor dels nostres temples de ciment mentre s'arrosseguen pels carrers, les cues de l'Inem, les clavegueres, les barraques... els nostres germans apallissats com el de Jericó.*

* *Jesús el nostre Senyor va tenir com a missió guarir l'home, no aixecar altars, construir confessionaris i basíliques o posar creus dalt de les muntanyes.*

* *Us envio una abraçada com a germà gran en el Senyor.*

Aquest germà gran podria ser el papa actual? Crec que, fins i tot jo, podria parlar amb ell. El veig molt proper.

J.M.B., juliol 2013 (parr.St.Feliu Guixols)